«ν' ακούγεται από μακριά μια φυσαρμόνικα»

ν' ακούγεται από μακριά μια φυσαρμόνικα / και να χαμογελάει μια γλάστρα στο μπαλκόνι / αχνά μες στο ψιλόβροχο να ξημερώνει Κυριακή

το χώμα να μυρίζει γειτονιά / και ο ταμπλάς ξεροψημένο σάμαλι / ένας χαρταετός να υψώνεται πάνω απ' τα κάστρα

νωχελικά να κατεβαίνεις την Αριστοτέλους / να κάθεσαι σε καφενείο της παραλίας / πίσω απ' τα τζάμια να ρουφάς / αργά, πολύ αργά τον τούρκικο / και να καπνίζεις ένα, δύο, τρία τσιγάρα / με τον καπνό να σε τυλίγει σαν ομίχλη / κοιτάζοντας τα ψαροκάικα και πιο βαθιά τη θάλασσα

ν' ακούγεται από μακριά μια φυσαρμόνικα / χρώματα σκοτεινά να αναδύονται στο φως / να ονειρεύεσαι ταξίδια

Τ. Νικηφόρου

(από τη συλλογή Μυστικά και θαύματα, ο ανεξερεύνητος λόγος της ουτοπίας, 2007)

Quell-URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/791#comment-0